

Arrest

nr. 310 312 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Eric MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 22 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Tigray etnie aan vaderszijde en de Amhaarse etnie aan moederszijde. U bent geboren te X in de Tigray regio op X 2003 (X 1995 ofwel X1995 Ethiopische kalender). Toen u 7 jaar oud was verhuisde u naar het dorp Aliyu Ager in Shewa Robit in de Amhara regio om er te gaan wonen bij uw grootmoeder langs moederszijde die u als haar eigen dochter wou opvoeden. U groeide op bij uw grootouders in Aliyu Ager en ging er tot de 3e graad naar school. Daarna hielp u uw grootouders thuis in het huishouden. Toen u 14 jaar was kondigde uw grootmoeder aan dat ze u zou uithuwen aan een Amhaarse jongen uit het buurdorp Saramba. Toen u 15 jaar oud was huwde u tegen uw wil met Y.D. in Aliyu Ager. Hierna ging u gedurende 1 jaar gaan inwonen bij uw schoonouders en uw man. Gedurende dat jaar was u heel ongelukkig en tegen uw wil gehuwd. U probeerde voortdurend terug te gaan naar uw grootouders en dreigde dat u zelfmoord zou plegen. Op een bepaald moment dronk u met opzet petroleum en werd u erg ziek. Hierna besloot uw schoonfamilie uiteindelijk dat u mocht teruggaan naar uw

grootouders. In oktober 2020 (tikemti 2013 Ethiopische kalender), een week voordat de oorlog in Tigray zou uitbreken, ging u samen met uw oom naar Zalambessa om er uw ouders en uw familie te gaan bezoeken. Toen de oorlog uitbrak in Zalambessa sloeg u op de vlucht en geraakte u gescheiden van uw familie. Ergens in een dorp tijdens uw vlucht uit Tigray ontmoette u uw huidige partner T.B.T. (O.V. 9.554.606, CGVS 22/31367). U reisde met hem richting Mekelle, maar geraakte halverwege gescheiden door een aanval. U reisde verder naar Mekelle en vervolgens naar Addis Abeba. Uiteindelijk vonden jullie elkaar terug in Addis Abeba en besloten jullie samen het land te verlaten. U verliet Ethiopië op 27 februari 2021 (20 Iekatit 2013 Ethiopische kalender) en reisde naar Soedan. U en uw partner werden in Soedan ontvoerd door smokkelaars en naar Libië gebracht. In Libië geraakte u ziek en in slechte toestand stak u de zee over naar Italië waar jullie op 30 juli 2022 aankwamen. Samen met uw partner reisde u door naar België waar u op 26 september 2022 aankwamen en een verzoek om internationale bescherming indienden op 26 oktober 2022. Op 16 juni 2023 werd uw dochter A.T. (O.V. 9.554.611, CGVS 22/90017) geboren in België. Ongeveer in april 2023 overleed uw grootmoeder en werd het huis van uw grootouders in Aliyu Ager in brand gestoken.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: enkele medische documenten met name de uitslag van een laboratorium onderzoek en de Belgische geboorteakte van uw dochter.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de dossierstukken van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ), met name de Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 05/12/2022 en beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 16/05/2023, bleek immers dat u zwanger was. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal pas ingepland enkele maanden na uw bevalling.

Op 16 juni 2023 bent u bevallen van uw dochter en het persoonlijk onderhoud vond plaats op 31 augustus 2023. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u nog eens gevraagd of u zich fysiek en mentaal goed voelde om het interview af te leggen, waarop u bevestigend antwoordde. Ook werd er rekening gehouden met het feit dat u borstvoeding geeft (notities persoonlijk onderhoud dd. 31/08/2023 (hierna NPO), p. 3-4).

Uit de dossierstukken van de DVZ blijkt verder dat u enkele medische problemen hebt. Zo verklaarde u sinds uw reisweg te lijden aan een nier infectie, long infectie en hartproblemen (verklaring DVZ dd. 05/12/2022, en NPO p.3). Op het CGVS verklaarde u hieromtrent dat u hiervoor behandeld wordt in België, dat u zich fysiek oké voelt en dat deze medische problemen verder geen impact hebben op uw mogelijkheden om deel te nemen aan de procedure (NPO p. 4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het dient vooreerst te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakte tot de Tigray etnie te behoren en om die reden vervolging moet vrezen bij terugkeer naar Ethiopië. Het CGVS hecht immers geen geloof aan uw beweerdelijke Tigray herkomst, noch aan uw beweerdelijke verblijf in de Tigray regio.

U verklaarde in Zalambessa te zijn geboren in de Tigray regio, en dat uw vader behoorde tot de Tigray etnie terwijl uw moeder oorspronkelijk uit de Amhara regio afkomstig was. U zou tot uw 7 jaar in Zalambessa hebben gewoond bij uw ouders en uw broers en zussen. Daarna verhuisde u naar uw grootmoeder langs moederszijde die in Aliyu Ager woonde in de Amhara regio. U werd opgevoed door uw grootouders langs moederszijde en had nog weinig contact met uw ouders en broers en zussen in Tigray. U keerde slechts één keer terug naar Zalambessa, namelijk in oktober 2020 (tikemti 2013 volgens de Ethiopische kalender), één week voor de oorlog uitbrak in de Tigray regio, om uw familie er te gaan bezoeken.

Het CGVS acht het echter niet geloofwaardig dat u werkelijk in Zalambessa, in de Tigray regio, geboren bent, en tot de Tigray etnie behoort. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u immers aan dat u geen documenten hebt, geen geboorteakte of schooldocumenten **omdat u slechts in een dorp bent geboren, een dorp genaamd Aliyu Ager (NPO p.7)**. Dit dorp, Aliyu Ager, is volgens uw verklaringen gelegen in de Amhara regio, in de regio van Shewa Robit. Wanneer u later bij het overlopen van uw personalia nogmaals naar uw geboorteplaats wordt gevraagd, past u plots uw verklaringen aan en verklaart u dat u in Zalambessa bent geboren in de Tigray regio. U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid en het feit dat u eerder in het persoonlijk onderhoud verklaarde in Aliyu Ager te zijn geboren, antwoordde u dat u pas naar Aliyu Ager verhuisde toen u 7 jaar oud was (NPO p. 7). Deze verklaring wringt echter met uw eerdere verklaring dat de reden waarom u geen documenten heeft, is omdat u zogenaamd slechts uit een dorp afkomstig bent. Zalambessa kan met haar circa 10.000 inwoners (zie landeninformatie) echter bezwaarlijk nog als een klein dorp worden beschouwd. Indien u werkelijk in Zalambessa bent geboren, is het niet onredelijk te verwachten dat u hier iets van documenten zou hebben gehad of kan voorleggen. Immers blijkt dat uw partner T.B.T., die eveneens een in Zalambessa is geboren, wel een geboorteakte in zijn bezit heeft en ook verschillende schoolcertificaten kon voorleggen. Het feit dat u eerst verklaart in het dorp Aliyu Ager te zijn geboren, om later te beweren dat u in Zalambessa bent geboren zet de geloofwaardigheid van uw beweerde Tigray herkomst reeds op de helling. Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen ook niet overeenkomen met wat u verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken. Terwijl u op het CGVS verklaarde tot uw 7 jaar in Zalambessa te hebben verbleven, verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken de achttien jaren voor uw vertrek in 2021 in Shewa Robit, in de Amhara regio te hebben verbleven (Zie Verklaring DVZ vraag 10), wat dus wil zeggen dat u volgens uw verklaringen op de DVZ reeds meteen na uw geboorte in 2003 in Shewa Robit woonde, en niet pas 7 jaar na uw geboorte.

Het feit dat u verder geen begin van bewijs heeft neergelegd betreffende uw identiteit, herkomst, levensloop of verblijfplaats houdt eveneens een negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van uw relaas. Aangezien u geen objectieve bewijsstukken voorlegt, is het aan u om louter op basis van uw verklaringen aan te tonen dat u uit de Tigray regio afkomstig bent en tot deze etnische groep behoort en dient u bijgevolg voldoende coherente en duidelijke informatie te verstrekken betreffende uw identiteit. **De vaststelling dat u reeds van bij het begin van het persoonlijk onderhoud inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot uw geboorteplaats, en geen enkel document voorlegt ter staving van uw herkomst, zijn dan ook negatieve elementen voor de geloofwaardigheid van uw beweerdelijke Tigray herkomst.**

Verder wordt de geloofwaardigheid van uw halve Tigray herkomst ook op de helling gezet door het feit dat u amper iets blijkt te weten over uw beweerdelijke geboorteregio, Zalambessa. Zo kon u zich geen enkele herinnering voor de geest halen van uw tijd in Zalambessa, noch bleek u iets over Zalambessa te weten, dit terwijl uw familie er zogenaamd woonde (NPO p.13). U verklaarde enkel dat uw ouders en broers en zussen in de wijk Mehbrat Tsehay woonden (NPO p. 10), hetgeen zeer toevallig dezelfde wijk is als waar uw partner T.B.T. woonde (zie notities van het persoonlijk onderhoud partner dd. 31/08/2023 (hierna NPO partner) p. 7). **Uw gebrekkige kennis over Zalambessa staat in fel contrast met het feit dat zowel uw vader als uw moeder, als al uw broers en zussen in Zalambessa woonden, en wringt met uw verklaring dat u vlak voor uw vertrek uit Ethiopië nog in eigen persoon uw familie bent gaan bezoeken in Zalambessa en er minstens een week zou hebben verbleven (NPO p.17).**

Niet alleen is uw kennis over Zalambessa en over uw verblijf in de Tigray regio zeer beperkt. Uw verklaringen over uw beweerde verblijf te Zalambessa zijn hoe dan ook niet overtuigend. Zo zijn uw verklaringen over uw periodes van verblijf in Zalambessa en in de Tigray regio op verschillende punten tegenstrijdig met wat u op de DVZ verklaarde. Zoals hierboven reeds werd vermeld verklaarde u op het CGVS immers dat u van uw geboorte (in 2003) **tot uw 7 jaar in Zalambessa** woonde bij uw ouders en dat u daarna pas verhuisde naar Aliyu Ager om opgevoed te worden door uw grootouders langs moederszijde. In de hele periode dat u door uw grootmoeder werd opgevoed keerde u geen enkele keer terug naar Zalambessa. Pas **in oktober 2020** (tikemti 2013 Ethiopische kalender) reisde u samen met een oom vanuit Shewa Robit naar Zalambessa om uw familie er te gaan bezoeken. U was ongeveer **één week in Zalambessa** wanneer de oorlog in Tigray uitbrak en u net als uw familie genoodzaakt was om te vluchten (NPO p. 7,8,12,17). U zou vanuit Zalambessa via Mekelle naar Addis Abeba gevlucht zijn. Onderweg op uw vluchtroute zou u uw huidige partner T.B.T. hebben ontmoet. U herinnerde zich niet meer hoelang u in Addis Abeba hebt verbleven, maar verklaarde op het CGVS **Ethiopië te hebben verlaten op 27 februari 2021** (20 yekatit 2013 Ethiopische kalender) (NPO p.6, 17, 20-24).

Op de DVZ verklaarde u echter dat u Ethiopië verliet op **12 juni 2021 (05/10/2013 Ethiopische kalender)**, hetgeen maar liefst 4 maanden later is dan u op het CGVS verklaarde. Verder verklaarde u op de DVZ dat u voor uw vertrek ongeveer **een maand** in Zalambessa hebt verbleven op familiebezoek, hetgeen opnieuw

verschilt van wat u op het CGVS verklaarde. Daarvoor zou u **achttien jaar in Shewa Robit** in de Amhara regio hebben verbleven, wat dus betekent dat u reeds sinds 2003 in de Amhara regio woonde, wat dus overeenkomt met het jaar dat u bent geboren (Verklaring DVZ dd. 05/12/2022, vraag 10). Ook dit is opnieuw niet consistent met uw verklaring op het CGVS, namelijk dat u op uw 7 jaar naar Aliyu Ager in Shewa Robit verhuisde.

U geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, slaagde u er niet in een aannemelijke verklaring te geven. U verklaarde slechts dat u het op de DVZ vertelde in de Ethiopische kalender en dat het de fout is van de vertaler (NPO p. 17-18). Deze verklaring is een loutere post factum bewering en biedt geen verschoning voor de verschillende opgemerkte tegenstrijdigheden. Op de DVZ werd de door u verklaarde datum van uw vertrek uit Ethiopië namelijk zowel in de Europese als de Ethiopische kalender genoteerd. Geen van deze data komt echter overeen met uw verklaringen op het CGVS. Uw bewering dat het een fout van de vertaler is, is evenmin ernstig. Immers werden uw verklaringen u achteraf op de DVZ voorgelezen en had u de kans eventuele fouten van de vertaler toen reeds op te merken. U hebt echter geenszins iets opgemerkt. Ook aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd of u opmerkingen had over uw interview op de DVZ. U verklaarde echter dat alles goed verlopen was en maakte geen verdere opmerkingen (NPO p. 5).

Behalve uw tegenstrijdige verklaringen over de timing en periodes van uw beweerdelijke verblijf in de Tigray regio, merkt het CGVS ook op dat uw verklaringen over uw reisroutes naar en uit de Tigray regio zeer vaag zijn en allerminst doorleefd overkomen. Ook uw beschrijving van hoe u het uitbreken van de oorlog in Tigray hebt beleefd en de vluchtroute die u heeft afgelegd is vaag en niet doorleefd. Dit alles ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in de Tigray regio. Te beginnen bij uw vertrek vanuit Shewa Robit naar de Tigray regio in oktober 2021, slaagde u er niet in duidelijk uit te leggen hoe u vanuit Aliyu Ager naar Zalambessa zou zijn gereisd. U verklaarde dat u samen met uw oom met de bus naar Zalambessa reisde, maar kon niet aangeven of dit een rechtstreekse bus was, of dat u moest overstappen. Noch kon u aangeven hoelang de reis ongeveer had geduurd, of kon u zich enige stopplaats onderweg of plaats op de route herinneren (NPO p.12-13), hetgeen weinig geloofwaardig overkomt.

Volgens uw verklaringen zou u in Zalambessa hebben verbleven bij uw familie op het moment dat de oorlog in Tigray uitbrak. Volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS, werd Zalambessa op 13 november 2020 vroeg in de ochtend aangevallen vanuit Eritrese zijde met hevige artillerie. Vervolgens kwamen Eritrese troepen de stad binnen en gingen ze van huis tot huis, waarbij verschillende burgers willekeurig gedood werden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Van iemand die het uitbreken van de oorlog in Zalambessa werkelijk heeft meegemaakt, kan dan ook een doorleefde en gedetailleerde beschrijving worden verwacht van de verschillende gebeurtenissen en in het bijzonder van uw eigen reactie en perspectief op deze intense gebeurtenissen. **Uw beschrijving van uw beleving van het uitbreken van de oorlog in Zalambessa is echter vaag en komt allerminst doorleefd over. U bleef in uw beschrijvingen zeer op de vlakte en slaagde er niet in om gedetailleerde en doorleefde persoonlijke ervaringen te beschrijven (NPO p.20-21).** Zo verklaarde u bijvoorbeeld: "De oorlog had een impact op mijn leven, want het was de eerste keer dat ik zulke terreur zag, dingen waren buiten controle, iedereen rende weg om zich te verstoppen. Voor mij was het een heel slechte ervaring". U kon niet aangeven wanneer de aanvallen op Zalambessa precies begonnen. Ondanks verschillende aanmoedigingen van de protection officer om uw ervaringen in detail te beschrijven, kwam u niet verder dan uw verklaring dat u thuis bij uw familie zat op het moment dat de aanvallen begonnen en dat jullie lawaai hoorden, naar buiten gingen en wegreunden om jullie leven te redden. U verklaarde dat de wegen van u en uw familie vrijwel meteen uit elkaar gingen, dat u gewoon de mensen volgde en een andere richting uitging dan uw familie (NPO p. 20-21). Het komt weinig aannemelijk over, indien u werkelijk in Zalambessa was bij het uitbreken van de oorlog, in een regio waar u amper gewoond hebt en dus niet vertrouwd bent met de omgeving, waar u zelfs niet eens de lokale Tigrinya taal machtig bent, dat u een andere richting zou uitgaan dan uw familie en niet bij uw familie zou blijven. U dan ook gevraagd hoe u gescheiden geraakte van uw familie, slaagde u er niet in dit op een doorleefde en gedetailleerde manier te beschrijven, maar verklaart u slechts vaagweg "Omwille van de oorlog gingen we uit elkaar". U gevraagd om dit specifieker uit te leggen verklaarde opnieuw weinig doorleefd: "De oorlog was heel erg, in Tigray, er waren veel aanvallen op de stad, dus je kan zelfs niet aan uw familie denken die tijd, je wilt uw leven redden, dus dat is wat ik deed." (NPO p.20-21). U verklaarde verder dat u niet wist naar waar u aan het gaan was en gewoon de mensen volgde. Na twee dagen kwam u uit in een ander dorp. U herinnert zich echter niet meer de naam van dit dorp. In dit onbekende dorp zou u voor het eerst uw huidige partner T.B.T. hebben ontmoet. Vanaf dan zouden jullie samen tot Mekelle reizen. Halverwege de route naar Mekelle geraakten jullie echter gescheiden door een aanval (NPO p.21). Ook over de aanval waardoor u en uw vriendje gescheiden geraakte kon u geen doorleefde en gedetailleerde verklaringen afleggen. U verklaarde slechts vaagweg: "Ook dezelfde aanval, dezelfde als Zalambessa, maar ik kan niet exact zeggen welke wapens de regio aanvielen, en met de massa migratie, weet je, verloor ik mijn vriendje, dus ging ik naar Mekelle" Evenmin kon u aangeven waar deze aanval gebeurde (NPO p.21).

Wat betreft uw verklaringen over uw verdere reisroute uit Tigray samen met uw partner T.B.T., dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet alleen uiterst vaag en weinig doorleefd zijn, ze zijn bovendien op verschillende punten inconsistent en tegenstrijdig met de verklaringen van uw partner, waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas verder wordt onderuitgehaald.

Immers, waar u verklaarde dat u na uw vlucht uit Zalambessa vanuit het onbekende dorp **samen** met uw partner reisde richting Mekelle, verklaarde uw partner echter dat hij u na zijn eerste vlucht uit Zalambessa zou ontmoeten in een dorp genaamd Samas, **maar dat hij vanaf dit dorp niet verder reisde met u, maar enkel samen met zijn familie naar Adigrat doorreisde (NPO partner p.18, 22).** Vervolgens werd uw partner in Adigrat gearresteerd door Eritrese soldaten en naar Eritrea gebracht waar hij werd opgesloten te Serha. Daar werd hij vastgehouden tot 06 december 2020. Na zijn vrijlating, vluchtte uw partner opnieuw via Zalambessa naar Adigrat en vervolgens naar Mekelle samen met zijn drie vrienden. **Volgens uw partner zou hij u pas voor het eerst hebben teruggezien in Mekelle.** Vervolgens, zouden jullie samen, met de bus naar Addis Abeba zijn gereisd, aldus uw partner (NPO partner p.22). **Daarentegen verklaarde u dat u uw partner pas voor het eerst terugzag in Addis Abeba.** Zo verklaarde u dat u vanuit Mekelle te voet naar Addis Abeba reisde, samen met andere vluchtelingen. Pas in Addis Abeba, liep u per toeval uw partner opnieuw tegen het lijf in de wijk Kera, waarna jullie besloten om samen naar Soedan te gaan (NPO p.23-24). U gevraagd hoelang u in Addis Abeba bent gebleven, kon u hier geen antwoord op geven (NPO p.24). Wat betreft het deel van uw reisroute tot Mekelle, dat u zogenaamd zonder de hulp van uw partner zou hebben afgelegd, kon u niet het minste detail geven of beschrijven hoe u had gereisd, u verklaarde slechts "ik herinner niets" (NPO p.21).

Tot slot zijn ook jullie beide verklaringen over jullie specifieke vertrekdatum uit Ethiopië tegenstrijdig. Dit ondermijnt uw bewering dat jullie tezamen Ethiopië zouden hebben verlaten en samen vanuit Addis Abeba via Gondar in de Amhara regio naar Soedan zouden zijn gereisd. Zo verklaarde uw partner initieel bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij Ethiopië verliet op **27 februari 2021** (20/06/2013 ofwel 20 'yekatit' 2013 Ethiopische kalender). Ook aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde uw partner dat hij uit de Tigray regio vluchtte in december 2020 ('tahas' 2013), om vervolgens Ethiopië te verlaten op 27 februari 2021 (NPO partner p.4). Uw partner verklaarde bovendien initieel in zijn relaas dat hij na zijn vrijlating uit Eritrea, van Zalambessa via de velden en allerlei dorpen tot het buurland Soedan vluchtte (NPO partner p.17). U daarentegen verklaarde bij de DVZ dat u Ethiopië verliet op **12 juni 2021** (05/10/2013 ofwel 05 'sene' 2013 Ethiopische kalender) (Verklaring DVZ dd. 05/12/2022). Hetgeen maar liefst 4 maanden later is dan de datum die uw partner op de DVZ verklaarde. Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u Ethiopië reeds verliet op 27 februari 2021 (20 'yekatit' 2013 ofwel 20/06/2013 Ethiopische kalender). Deze datum zou dan weer wel overeenkomen met de initiële verklaringen van uw partner over zijn vertrekdatum uit Ethiopië. Echter, op het einde van zijn persoonlijk onderhoud, paste uw partner zijn verklaringen plots aan, en verklaarde hij dat hij Ethiopië verliet op 12 juni 2021 (NPO partner p. 25), wat dan weer zou overeenkomen met uw verklaringen op de DVZ. Het feit dat jullie verklaringen op de DVZ over jullie respectieve vertrekdatum eerst verschillend zijn, om vervolgens op het CGVS allebei weer een andere datum te verklaren, die toevallig dezelfde datum is als wat de andere partner initieel verklaarde, maar opnieuw verschillend van elkaar, wekt de indruk dat jullie beide jullie verklaringen gewoonweg aanpassen wanneer het past en komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet te goede. Gelet op deze inconsistenties acht het CGVS het dan ook eerder waarschijnlijk dat jullie elk het land afzonderlijk hebben verlaten op een verschillende datum.

Het feit dat u er niet alleen in slaagt om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over uw vlucht uit de Tigray regio tijdens de oorlog, en dat uw verklaringen bovendien op verschillende punten inconsistent zijn aan de verklaringen van uw partner, ondermijnt op manifeste wijze de geloofwaardigheid van uw relaas en van uw bewering werkelijk in de Tigray regio te hebben verbleven, laat staan dat u de oorlog in de Tigray regio werkelijk persoonlijk hebt beleefd en om die reden het land bent ontvlucht.

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt werkelijk in de Tigray regio te hebben verbleven. Noch kon u aannemelijk maken dat u kan aanzien worden als iemand behorende tot de Tigray etnie.

Finaal kan immers nog worden opgemerkt dat uit geen enkel aspect blijkt dat men u in Ethiopië zou identificeren als Tigray zijnde, zoals u zelf ook verklaarde (NPO p.25). Ook het CGVS ziet niet in op welke manier men u zou kunnen beschouwen als iemand behorende tot de Tigray etnie. U spreekt immers geen Tigrinya, woonde het grootste deel van uw leven in de Amhara regio, waar u ook naar school ging en uw vaste verblijfplaats had. U bezit verder geen enkel document waaruit uw beweerdelijke Tigray herkomst of etnie kan blijken. Het feit dat uw huidige partner tot de Tigray etnie behoort is geen bewijs dat u eveneens van deze etnische groep afkomstig bent. U maakte bovendien niet aannemelijk dat jullie elkaar werkelijk

hebben ontmoet in de Tigray regio tijdens de oorlog en vervolgens samen uit de regio zijn gevlucht om vervolgens samen het land te verlaten.

Daarentegen wijst het feit dat u wel Amhaars spreekt en uw vaste verblijfplaats had in Aliyu Ager, in Shewa Robit, in de Amhara regio er op dat u kan beschouwd worden als behorende tot de Amhaarse bevolking. Tot op heden, blijkt uit de informatie ter beschikking tot het CGVS niet dat personen van de Amhaarse etnische groep vervolgd worden louter en alleen omwille van hun toebehoren tot deze etnie.

Wat betreft de huidige veiligheidssituatie in de Amhara regio kan het volgende worden opgemerkt:

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in **de regio Amhara** beoordeeld te worden. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus “ETHIOPIE. Veiligheidssituatie in Amhara” van 29 februari 2024** (beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_veiligheidssituatie_in_amhara_20240229_1.pdf) blijkt dat de onrust en het geweld in de regionale staat Amhara tussen het federale leger en de ordetroepen enerzijds en de Fano (gewapende groepen van etnisch-nationalistische Amhara) anderzijds voortkomt uit verschillende grieven, waaronder een gebrek aan legitimiteit van de federale en regionale autoriteiten in de ogen van de inwoners van Amhara, het akkoord ter stopzetting van de vijandelijkheden (Cessation of Hostilities Agreement, COHA) dat een einde maakte aan de oorlog in de noordelijke regio Tigray en waarbij Amhara niet betrokken werd, en de beslissing om de regionale paramilitaire Amhara Special Forces (ASF) te ontbinden. De regionale regering van Amhara – gedomineerd door de regerende Prosperity Party (PP) – sluit zich aan bij de federale regering door de richtlijnen van premier Abiy Ahmed te implementeren, waaronder een voortzetting van het vredesproces met het Tigray People's Liberation Front (TPLF) en de integratie van de speciale troepen ondanks tegenstand van de bevolking.

De uitbreiding van het conflict in Tigray naar Amhara in juli 2021 resulteerde in honderden doden, vernietiging van eigendommen en de ontheemding van zo'n twee miljoen Amhara. De inwoners van Amhara vinden dat de federale regering hen onvoldoende heeft beschermd. Het COHA van november 2022 maakt een einde aan de oorlog in de regio Tigray, maar vervreemdt grote aantallen Amhara nadat zij geen plek krijgen aan de onderhandelingstafel. De ontbinding van de ASF – als onderdeel van een landelijke reorganisatie van de regionale speciale troepen – in april 2023 lokt gewapend verzet uit in de regio Amhara. Veel Amhara geloven dat het plan om de speciale troepen te ontbinden niet in het hele land op uniforme wijze wordt geïmplementeerd, maar specifiek gericht is op de ASF als onderdeel van een strategie van de (in hun ogen) door Oromo gedomineerde federale regering om de politieke en militaire kracht van de Amhara te ondermijnen. Veel ASF-soldaten weigeren het bevel om de regionale speciale troepen te ontbinden op te volgen en sluiten zich aan bij de Fanomilities. Na maanden van spanning en sporadische botsingen breken begin augustus 2023 in grote delen van de regio hevige gevechten uit, waarbij Fanomilities erin slagen een aantal grote steden tijdelijk te bezetten, waaronder de regionale hoofdstad Bahir Dar (WestGojjam), Gondar (Noord-Gondar) en Lalibela (Noord-Wollo). Op vraag van de toenmalige regionale president zet de Ethiopian National Defence Force (ENDF) een groot aantal troepen in om de Fano te bekampen en de controle over de steden te heroveren. De Fano verschansen zich daarop in plattelandsgebieden, waar ze aanzienlijke steun van de bevolking genieten, gezien velen hen als noodzakelijk beschouwen voor de gemeenschappelijke verdediging. Op 4 augustus 2023 roept de federale regering de noodtoestand uit in de regio Amhara en later die maand wordt het regionale kabinet hertekend. Op 9 augustus 2023, nadat het federale leger erin slaagt de Fanomilities uit de steden te verdrijven, wordt een avondklok ingesteld die van kracht is in Bahir Dar,

Gondar, Debre Birhan, Debre Markos, Shewa Robit en Lalibela. Begin oktober 2023 meldt het regionale bestuur dat onder de verbeterde veiligheid de avondklok wordt versoepeld. Ondanks aanhoudende gevechten zijn er aanwijzingen dat de Fano-opstand afneemt en de regering erin slaagt de overhand te krijgen en de stabiliteit in de grote steden en dorpen in de regio te herstellen. Op 2 februari 2024 verlengt het Ethiopische parlement de noodtoestand met vier maanden.

De opstandelingen betwisten de federale en regionale controle in een groot deel van de regionale staat Amhara. De gewapende confrontaties vinden plaats over de hele regio, al concentreert het geweld zich voornamelijk in het centrale gedeelte, alsook in het oosten en het zuiden van de regio. Het merendeel van de gevechten tussen de Fanomilities en federale troepen vindt in en rond grote stedelijke centra plaats zoals Bahir Dar (West-Gojjam), Gondar (Noord-Gondar), Debre Birhan en Shewa Robit (Noord-Shewa), Debre Markos (Oost-Gojjam), Debre Tabor (Zuid-Gondar), Woldiya en Lalibela (Noord-Wollo). De Fanomilities hebben de controle over verschillende plattelandsgebieden van waaruit ze een guerrillacampagne van hit-and-run-aanvallen lanceren tegen ENDF-doelen en politieke tegenstanders.

Voor de periode van 1 november 2022 tot en met 31 januari 2024 registreert ACLED 635 incidenten en 1.973 dodelijke slachtoffers in de regio Amhara. Daarvan beschouwt ACLED 473 incidenten als battles (1.211 dodelijke slachtoffers), 53 als explosions/remote violence (324 dodelijke slachtoffers) en 109 als violence against civilians (438 dodelijke slachtoffers). Het geweld in de regio piekt in augustus 2023 en blijft in de daaropvolgende maanden op een hoog niveau. Ongeveer drie vierde van het door ACLED opgetekende geweld in Amhara betreft gevechten tussen twee gewapende partijen, in het bijzonder tussen de Fanomilities en de ENDF. Ongeveer een vijfde van het totale aantal door ACLED geregistreerde geweld betreft violence against civilians. Het betreft voornamelijk aanvallen op burgers, maar ook in mindere mate seksueel geweld, ontvoeringen en gedwongen verdwijningen. Er zijn berichten van burgerslachtoffers door luchtaanvallen en beschietingen, buitengerechtigde executies onder andere tijdens huiszoekingen en volgend op gevechten tussen de ENDF en Fanomilitanten, en wijdverbreide arrestaties in de context van de noodtoestand door de autoriteiten. In juli 2023 noteert ACLED een toenemend aantal aanvallen gericht op lokale functionarissen. Door ACLED wordt aangenomen dat de daders van deze aanvallen banden hebben met Fanomilities en nationalistische Amharagroepen.

Het geweld in de regio Amhara veroorzaakt ontheemding onder de burgerbevolking. Door de onveiligheid op het terrein kon IOM geen beoordeling maken van het aantal ontheemden voor grote delen van de regio Amhara. IOM identificeerde tussen augustus en september 2023 66.153 ontheemden (18.335 huishoudens) op de locaties die wel toegankelijk waren. Tussen november 2022 en juni 2023 waren er naar schatting 436.805 ontheemden in de regio.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. **Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Amhara actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.**

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Amhara in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U verklaarde dat het huis van uw grootouders in Aliyu Ager vier maanden geleden werd afgebrand, doch legde hier geen enkel bewijs over neer. Verder kon u ook geen verdere info geven over de context, door wie het huis werd afgebrand, dan wel om welke reden (NPO p.23). Het CGVS dient dan ook te besluiten dat er onvoldoende elementen zijn om te besluiten dat u een persoonlijk en individueel risico loopt op vervolging of ernstige schade indien u zou terugkeren naar de Amhara regio louter in het kader van de algemene veiligheidssituatie.

Ten derde wat betreft uw bewering dat u in Ethiopië, tijdens uw verblijf bij uw grootouders in de Amhara regio het slachtoffer was van een gedwongen huwelijk door uw grootouders, en dat u hierdoor nog steeds vreest om naar Ethiopië terug te keren, dient te worden opgemerkt dat ook hier geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u op de DVZ op geen enkel moment iets vermeldde over dit beweerde gedwongen huwelijk. U vermeldde noch bij het invullen van de personalia op de DVZ dat u gehuwd was, noch vermeldde u iets over een gedwongen huwelijk bij uw asielmotieven. U maakte van deze, nochtans essentiële, feiten totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd op de DVZ, dit terwijl u expliciet gevraagd werd naar uw burgerlijke status en het feit of u gehuwd was, en terwijl u ook expliciet werd gevraagd om alle redenen te verklaren waarom u uw land bent ontvlucht en er niet kan terugkeren (Verklaring DVZ dd. 05/12/2023, vraag 14-16; Vragenlijst CGVS dd. 16/05/2023). Op een asielzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte en volledige verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroute en asielrelaas. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. **Dat u uw beweerde gedwongen huwelijk niet van bij het begin van uw procedure heeft vermeld, doet reeds manifest afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.** Verder, en in aanvulling hierop dient ook te worden vermeld, dat ook uw partner in België, T.B.T., niet op de hoogte blijkt van uw beweerde huwelijk, dit terwijl u nochtans verklaarde dat hij hier wel van op de hoogte is (NPO p.17, NPO partner p. 12).

Verder zijn uw verklaringen over uw beweerde gedwongen huwelijk hoe dan ook niet overtuigend. Zo bleek u rond verschillende aspecten van uw huwelijk danig onwetend. Over de man die u diende te huwen verklaarde u dat hij Y.D. heette en tot de Amhara etnie behoorde doch u kon niet aangeven waar hij is geboren noch wanneer hij werd geboren (NPO p.13,14). Ook over de reden waarom uw grootmoeder deze jongen had uitgekozen, of waarom u met deze man diende te trouwen bleek u danig onwetend en kwam u niet verder dan te verklaren “dit is onze cultuur” en dat het geregeld wordt door de familie (NPO p.14). U gevraagd om de cultuur en de traditie van het gearrangeerde huwelijk uit te leggen, bleven uw verklaringen vaag en weinig concreet (NPO p. 14-15). U verklaarde slechts dat uw grootmoeder u vertelde dat u moest trouwen en dat u hier niet mee akkoord ging. U verklaarde dat uw huwelijk plaatsvond in Aliyu Ager, maar kon niet de precieze datum van uw huwelijksdag zeggen, u verklaarde slechts dat u met hem huwde toen u 15 jaar oud was (NPO p.14). U gevraagd wie er allemaal aanwezig was op het huwelijk, verklaarde u dat u het niet kon zien omdat u een sluier moest dragen (NPO p.15). Het komt weinig geloofwaardig over dat u niet kan aangeven wie er allemaal op uw huwelijk aanwezig was louter omdat u een sluier moest dragen. Immers, belet het louter dragen van een sluier u niet om te weten te komen wie de aanwezigen zijn. Ook getuigt het van weinig interesse in uw situatie dat u niet zou weten wie de aanwezigen zouden zijn op uw eigen huwelijk. Bovendien verklaarde u dat het huwelijk geregeld wordt door de familie. Zo legde u verder uit “Eigenlijk in onze cultuur, het gearrangeerde huwelijk begint zo, de vader zegt tegen iemand in een ander dorp, hij zal zeggen, als hij een zoon heeft “mijn zoon zal uw dochter trouwen, en uw zoon zal mijn dochter trouwen”, het is een soort afspraak tussen de ouders, dit is als we kind zijn, dat ze deze beloftes maken. Als we opgroeien, dan zal de vader van de man zal oudere sturen om mijn hand te vragen” (NPO p.14) Het is dan ook weinig aannemelijk, indien het huwelijk zulk een familiale aangelegenheid is, dat u niet eens kan aangeven welke familieleden er op uw huwelijk aanwezig waren. Daarenboven, en gelet op de door u beschreven traditie, is het ook niet aannemelijk dat uw eigen ouders niet eens op het huwelijk aanwezig waren. U verklaarde immers zelf dat de ouders een belangrijke rol spelen in deze gearrangeerde huwelijken (NPO p.14-15). Het is niet alleen weinig aannemelijk dat uw eigen ouders niet aanwezig waren op uw huwelijk, hetgeen volgens uw verklaringen immers een belangrijke culturele en familiale aangelegenheid is, maar het is überhaupt niet plausibel dat ze zelfs niet op de hoogte zouden zijn van uw huwelijk (NPO p.15-16). Immers, indien u werkelijk door uw grootmoeder zou gedwongen worden in een huwelijk waar u niet mee akkoord bent, kan toch verwacht worden dat u ten minste uw ouders hierover inlicht (NPO p.16). Uw passiviteit en gebrek aan initiatief ondermijnt dan ook de ernst en geloofwaardigheid van de situatie. In hetzelfde perspectief is het ook opmerkelijk dat u enerzijds omwille van de cultuur en traditie door uw grootmoeder werd gedwongen om te trouwen, terwijl u anderzijds over het huwelijk van uw eigen ouders danig onwetend bent. Zo weet u niet hoe uw ouders, die zogenaamd van verschillende etnieën en verschillende regio's afkomstig zijn, elkaar hebben leren kennen, noch of hun huwelijk al dan niet gearrangeerd was (NPO p. 10-11, 16). Uit uw verklaringen en onwetendheid blijkt niet de minste interesse in uw eigen situatie, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerde gedwongen huwelijk onderuithaalt.

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt, werkelijk in een gedwongen huwelijk te zijn getreden en als gevolg hiervan een vrees moet koesteren bij terugkeer naar Ethiopië.

Tot slot haalde u ook een vrees aan bij terugkeer naar Ethiopië in hoofde van uw dochter A.T., geboren op 16 juni 2023 te Pelt (O.V. 9.554.611, CGVS 22/90017).

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielpcedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd uw dochter A.T. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26", ingeschreven op datum 04/08/2023. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 31/08/2023, pagina 18 & 25) vermeldde u een vrees in hoofde van uw dochter dat zij bij terugkeer naar Ethiopië het risico loopt op vrouwelijke genitale verminking. Ook haalde u een vrees in hoofde van uw dochter aan dat ze door vreemden zou kunnen verkracht worden en tot slot vreesde u ook voor uw dochter omwille van de oorlog in Tigray (NPO p.25). Uw partner, en tevens de vader van uw dochter, T.B.T. (O.V. 9.554.606, CGVS 22/31367) haalde tijdens zijn persoonlijk onderhoud in hoofde van jullie dochter A.T., eveneens een vrees aan bij terugkeer. Met name vreest uw partner in hoofde van jullie dochter dat zij dezelfde problemen zal meemaken als u en hem, en dit omwille van de slechte situatie in Ethiopië (NPO partner p. 25).

Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en uw dochter A.T. (O.V. 9.554.611, CGVS 22/90017) te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen. Op basis van een individueel onderzoek, rekening houdend met de specifieke gegevens in het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst, besloot het Commissariaat-generaal om uw dochter A.T. (O.V. 9.554.611, CGVS 22/90017) de vluchtelingenstatus toe te kennen. Ook in het verzoek van uw partner T.B.T. (O.V. 9.554.606, CGVS 22/31367) nam het CGVS een beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, blijkt uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming dat u niet voldoende tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

Wat betreft de medische documenten dient te worden opgemerkt dat deze enerzijds uw toenmalige zwangerschap betreffen en anderzijds de resultaten weergeven van een bloedonderzoek dat in België werd uitgevoerd in verband met uw gezondheidsproblemen. Behalve de medische informatie zijn deze documenten echter niet relevant om uw persoonlijke problemen in uw land van herkomst aan te tonen. Dit document toont uw beweerdelijke Tigray herkomst niet aan, noch kan het uw persoonlijke problemen met betrekking tot uw beweerde gedwongen huwelijk aantonen. Verder legde u ook de Belgische geboorteakte van uw dochter A.T. neer. Dit document bevat louter de persoonsgegevens van uw dochter die in België werd geboren, doch is verder niet relevant in de beoordeling van uw persoonlijke problemen in uw land van herkomst. Ze kan dan ook bovenstaande analyse niet wijzigen.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 september 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat mevrouw E.M.W. de ouder is van een minderjarig kind aan wie de vluchtelingenstatus werd erkend."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift een eerste middel aan "afgeleid uit de schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3, 4 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); Schending van artikel 33 van de Kwalificatie richtlijn ; manifeste appreciatiefout, miskening van het proportionaliteitsbeginsel, schending van de rechten van verdediging".

Zij ontwikkelt dit middel als volgt:

"[...]

Dat verzoekende partij echter wel degelijk een fragiel profiel heeft.

Dat verzoekster heel wat meegemaakt heeft, zowel in haar land van herkomst als onderweg.

Dat verzoekende partij dan ook meent dat de verwerende partij met de psychologische moeilijkheden die daarvan het gevolg zijn, rekening had moeten houden.

[...]

Overwegende dat verzoekster meent dat de werkmethode van het CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat immers vertrokken wordt van een negatief uitgangspunt dat dan ondersteund wordt door de motivering.

Dat geen afweging gemaakt wordt van de elementen die een vrees aantonen tegenover de elementen die deze niet aannemelijk maken.

Dat de CGVS dan ook het proportionaliteitsbeginsel miskent.

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel eveneens miskend wordt.

Dat immers deze werkwijze impliceert dat enkel rekening gehouden wordt met de elementen die een afwijzing van het VIB toelaten, waarnaar men duidelijk op zoek gaat, zonder rekening te houden met de elementen die erkenning, de nood aan bescherming rechtvaardigen.

Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te niet te doen en de zaak terug te sturen naar de CGVS voor een gedegen en zorgvuldige afweging van de verklaringen van verzoekers.

[...]

Overwegende dat verzoekende partij bij haar verklaringen blijft dat zij wel degelijk de Tigray origine heeft, dat haar vader de Tigray nationaliteit had en haar moeder Amhaarse was.

Dat zij echter opgroeide bij haar grootmoeder in Aliyu Ager een dorp in de regio van Shewa Robit, hetzij de Amhaar regio.

Dat verzoekende partij geen werkelijke herinneringen heeft aan het ogenblik dat zij bij haar grootmoeder ging wonen, dat dit voor haar 7 jaar was, maar "kort" na haar geboorte.

Dat zij dan ook vanzelfsprekend niet naar school geweest is in de Tigray- regio.

Dat dit ook verklaart waarom zij geen documenten heeft mbt haar geboorte en opgroeien aldaar.

Dat zij slechts één keer terugging om haar familie te bezoeken, in 2020, een week voor de oorlog uitbrak, waardoor zij van haar familie gescheiden werd, haar huidige partner ontmoette en met hem verder wegvluchtte (waarbij zij eveneens voor een periode gescheiden werden).

Dat de uitleg van verzoekster waarom zij niet over documenten beschikt dan ook aannemelijk is.

Dat het in die omstandigheden onterecht is dat haar verweten wordt geen documenten voor te leggen.

Dat de motivering van de CGVS op dit punt dan ook niet weerhouden kan worden.

[...]

Overwegende dat verzoekende partij wil opmerken dat zij haar partner tegenkwam bij haar vlucht uit Tigray, op het ogenblik dat de oorlog uitbrak.

Dat het dan ook niet "toevallig" was dat haar partner met documenten bewijst van die streek afkomstig te zijn.

Dat het feit dat hij uit die regio komt dan ook de verklaringen van verzoekster op dat vlak versterkt.

Dat verder nu verzoekster nauwelijks in de regio Zalambessa verbleven heeft, het ook logisch is dat zij er niet veel van weet.

Dat verzoekster meent dat de kennis die van haar verwacht wordt, daar waar zij daar enkel EEN WEEK verbleven heeft, en dan nog op FAMILIEBEZOEK en in het gezelschap van een oom overdreven is. Dat de CGVS bovendien uit het oog verliest dat door het uitbreken van de oorlog de omstandigheden waarin dit bezoek abrupt afgebroken werd bijzonder waren.

Dat het eerder logisch lijkt dat verzoekster zich de triviale zaken niet herinnert.

Dat haar kennis duidelijk niet ingestudeerd is.

[...]

Overwegende dat verzoekende partij niet anders kan dan bevestigen dat zij ofwel verkeerd begrepen werd, ofwel zich verkeerd heeft uitgedrukt.

Dat mogelijks de omrekening van kalender één en ander veroorzaakt kan hebben.

Dat bovendien er nauwelijks verschil kan verwacht worden in kennis van de Zalambessa-regio, als verzoekster daar in plaats van 8 dagen een maand zou verbleven hebben.

Dat zij immers op familiebezoek was, wat impliceert dat zij er geen werkelijk leven uitgebouwd heeft, met een sociaal netwerk.

Dat in dit verband moet gesteld worden dat de CGVS klaarblijkelijk de antwoorden op de vragen mbt de situatie van verzoekster bij het uitbreken van het conflict en haar wijze van vluchten te vaag vindt om deze als geloofwaardig aan te merken.

Dat de CGVS daarbij uit het oog verliest dat één en ander dateert van oktober 2020, en dan ook op het ogenblik waarop verzoekster ondervraagd wordt, het gebeurtenissen betreft van bijna drie jaar eerder.

Dat er voor verzoekster, die haar oom vergezelde, geen enkele reden was om specifiek te letten op haar reisweg naar haar familie. Dat zij daar niet verantwoordelijk voor was, niets diende uit te zoeken, aangezien haar oom voor alles zorgde.

Dat voor wat betreft de vlucht terug uit de Tigray-regio, deze bijzonder traumatisch was.

Dat het geen sightseeing betrof, dat het behoud van eigen lijf en leven belangrijker was dan de naam van de dorpen waar ze langsgingen, die verzoekster, die behalve als kind, nooit in de regio gewoond had, niet kende.

Dat het voor verzoekster onbegrijpelijk is dat deels ditzelfde vluchtrelaas in hoofde van haar partner, met wie zij samen vluchtte wél aannemelijk geacht werd, nu aan deze internationale bescherming verleend werd.

[...]

Dat de CGVS zich klaarblijkelijk niet realiseerde hoe de zaken er ter plaatse aan toegingen op het ogenblik van de aanval.

Dat het werkelijk een chaos was.

Dat verzoekster vertelde dat ze thuis was bij haar familie toen de gevechten begonnen, dat iedereen wegvluchtte, dat dit vanzelfsprekend ook het geval was met de andere mensen in de buurt, zodanig dat er een ware uittocht begon.

Dat de CGVS ook uit het oog verliest dat verzoekster weliswaar familie was, doch relatief onbekend voor haar familie.

Dat het dan ook niet ongeloofwaardig is dat er iets minder op haar gelet werd, noch dat het voor verzoekster wellicht moeilijker was hen bij te houden.

Dat zoals verzoekster het stelde, zij de mensen, de beweging volgde.

Dat de situatie van paniek en wegrekken integendeel goed door verzoekster beschreven werd.

Dat de appreciatie van de CGVS puur subjectief is.

Dat hetzelfde kan gezegd worden van de houding tegenover de huidige partner van verzoekster, deze heeft haar onder zijn hoede genomen, doch ook van hem raakte ze op een gegeven ogenblik gescheiden.

Dat het opnieuw onterecht is dat aan verzoekster geen "doorleefde" verklaringen verweten worden.

Dat de CGVS ook vergeet dat deze situatie zeer traumatisch was, dat het niet evident is daarover te spreken.

Dat opnieuw het voor verzoekster moeilijk is te begrijpen, hoe het relaas van haar partner wél geloofwaardig bevonden werd...terwijl zij samen reisden...

[...]

Dat verzoekster meent dat een eventuele vergissing in de datums alleszins niet pertinent is, niet volstaat om haar volledige relaas ongeloofwaardig te verklaren.

[...]

Overwegende dat de CGVS er klaarblijkelijk van uit gaat dat verzoekster Ethiopische zou zijn, afkomstig uit Amhaar.

Dat verzoekster het daar niet mee eens is, dat zij echter louter om volledig te zijn, in de veronderstelling dat de RVV zou aannemen dat zij Ethiopische is, ondergeschikt wil repliceren dat dit niets afdoet aan haar nood tot bescherming,

Dat dit het geval is, zowel indien de RVV zou aanvaarden dat zij zelf van Tigray origine zou zijn, maar ook indien zij dit niet zou zijn.

Dat verzoekster daarom ook ondergeschikt de verdere motivering van de CGVS analyseert en tot het besluit komt dat deze ook niet kunnen aanvaard worden.

Overwegende dat verzoekster wil opmerken dat de CGVS klaarblijkelijk uit het oog verliest dat de naam van verzoekster haar al als Tigray identificeert.

Dat de etnisch origine van haar vader Tigray is.

Dat het niet is omdat zij Amhaars spreekt dat dit geen risico met zich mee zou brengen.

Dat zij bovendien als partner een Tigray heeft en intussen een kind, waarvan moet aangenomen worden dat het minstens voor de helft Tigray is.

Dat verzoekster niet in het bezit is van Ethiopische documenten die zouden aantonen dat zij deze nationaliteit heeft.

Dat bovendien de situatie in Ethiopië eveneens meer dan zorgwekkend is.

[...]

Overwegende dat duidelijk moge zijn dat indien men in Amhaar verdacht wordt van Tigray-sympathiën, laat staan tot de Tigray te behoren, die de persoonlijke veiligheidssituatie wel degelijk raakt.

Dat met dit aspect bij de beoordeling van de persoonlijke omstandigheden niet in de balans gelegd wordt door de CGVS, die duidelijk onterecht de diverse conflicten in Ethiopië regionaal opdeelt.

Dat dan ook de “persoonlijke analyse” niet correct is.

[...]

Overwegende dat de linken van verzoekster met de Tigray dan ook een eerste element van verhoogd risico inhoudt.

Overwegende dat verzoekster daarenboven enkel en alleen door het feit dat zij een vrouw is – bovendien alleenstaand, aangezien wat haar partner betreft, die Tigray is, de verwerende partij diens nood aan bescherming aanneemt – wel degelijk een groter risico loopt op het slachtoffer worden van willekeurig geweld.

Dat volgens de eigen COI-focus het geweld volgens ACLED tegen de burgerbevolking seksueel geweld is, wat dus duidelijk speciaal vrouwen viseert!

Dat het tenslotte onterecht is dat de informatie die verzoekster geeft over het afbranden van de woning van haar grootouders – die dus inmiddels de ontheemden hebben vervoegd – als “niet bewezen” van de hand wijst.

Dat vooreerst er geen enkele reden is om te twifelen aan de beweringen van verzoekster.

Dat men zich bovendien afvraagt welke bewijzen verzoekster zou moeten bijbrengen en van wie, over deze feiten, die bovendien duidelijk kaderen in de algemene informatie over het conflict/

Dat het onterecht is, gelet op de grote schaal van de conflicten en veiligheidsincidenten in Amhaar het onterecht is dat aan verzoekster dergelijke details gevraagd worden.

Dat als IOM zich omwille van de onveiligheid niet kan informeren, rijst de vraag hoe verzoekster aan onafhankelijk bevestigde, gedetailleerde informatie

[...]

Overwegende dat verzoekende partij niet eerder over haar gedwongen huwelijk sprak omdat dit niet de reden van haar vlucht is.

Dat het echter wél een reden is waarom ze niet terugkan.

Dat zij er daarom geen melding van maakte bij DVZ, doch wel op het CGVS.

Dat het niet onaannemelijk is, dat verzoekster die getraumatiseerd werd door dit gedwongen huwelijk, dit achter zich liet, toen zij aan haar vlucht begon.

Dat het in die omstandigheden zelfs logisch is dat zij het er niet met haar partner over gehad heeft.

[...]

Overwegende dat zonder ook maar enig objectief onderzoek te doen naar de problematiek van de gedwongen huwelijken in Ethiopië, meent de CGVS dat verzoekster, die toen 15 jaar oud was meer diende te weten over haar echtgenoot en huwelijksceremonie.

Dat dit een onjuiste appreciatie is van de traditie.

Dat het door de sluier wel degelijk onmogelijk was voor verzoekster om te zien wie er aanwezig waren. Dat zij dan ook eerder dan veronderstellingen te spuien, zij verkoos om te zeggen dat zij het niet wist. Dat de sluier haar werkelijk belette de aanwezigen te identificeren.

Dat het gedwongen huwelijk wel degelijk een wijdverspreide praktijk is in Ethiopië, waarbij de armoede een rol speelt :

[...]

Dat de onwetendheid van de jonge meisjes een traditioneel element is van de gedwongen huwelijken.

Dat opgemerkt moet worden dat ook het feit dat verzoekster terug is kunnen keren naar haar familie, nadat zij poogde zelfmoord te plegen, een element is waarop de families ontbinding van het huwelijk baseren.

Dat de verslechterende humanitaire situatie het echter moeilijker maakt aan deze situatie te ontsnappen.

[...]

Dat gelet op de zich steeds meer ontregelende situatie op humanitair vlak in de Amhaar-regio het risico dat verzoekster zich niet langer aan haar gedwongen huwelijk zal kunnen onttrekken dan ook wel degelijk reëel is.

Dat als daarbij rekening gehouden wordt dat verzoekster de moeder is van een derhalve “overspelig” kind met haar huidige partner de problemen niet te overzien zijn.

Dat het dan ook onterecht is dat de verwerende partij met dit deel van de vrees van verzoekster geen rekening heeft gehouden.

Overwegende dat de situatie van de (jonge) vrouwen door de CGVS duidelijk wél in overweging genomen wordt indien het gaat om de dochter van verzoekster, die net zoals haar partner en vader van het kind, internationale bescherming krijgt.

[...]

Overwegende dat verzoekende partij herhaalt dat in dit verband de eenheid van gezin miskend wordt door de CGVS.

Dat er bovendien geen rekening gehouden wordt met het feit dat doordat verzoekster een Tigray-dochter heeft, dit wel degelijk een invloed kan hebben op haar persoonlijke situatie, gelet op de etnische link die aldus versterkt wordt.

[...]

Overwegende tenslotte dat de CGVS geen onderzoek doet naar de situatie van terugkeerders uit Europa noch naar Eritrea, noch naar Ethiopië.

Dat in dit verband verzoekster wil verwijzen naar de eigen COI met betrekking tot de terugkeer van Tigrayers naar Ethiopië in het algemeen. Dat er helemaal geen onderzoek gedaan wordt naar de terugkeer van Tigray, minstens van iemand die linken heeft met de Tigray, naar Amhaar !

[...]

Dat vastgesteld wordt, dat de CGVS in haar bijgevoegde COI-focus betreffende de situatie van de Tigray in Adis Adeba dient toe te geven geen informatie te hebben betreffende terugkeerders.

Dat verzoekster dan ook meent in hoofddorde dat het onterecht is dat geen geloof wordt gehecht aan haar Tigray-etnie.

Dat minstens onvoldoende aandacht besteed wordt aan het risico gelet op de linken die verzoekster heeft met Tigray. Dat indien de nationaliteit van haar vader betwist wordt, dit niet het geval is met deze van haar partner en hun kind.

Dat daarenboven zelfs indien aangenomen zou worden dat verzoekster van Ethiopische nationaliteit en Amhaar zou zijn – quod non – dan nog heeft verzoekende partij nood aan bescherming, minstens gelet op de algemene veiligheids- en humanitaire situatie aldaar.

Dat er dan ook aanleiding is haar bescherming te verlenen.”

2.2. Bij het verzoekschrift verwijst verzoekster middels URL naar 19 stukken met landeninformatie.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoekster laat na in haar verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze de artikelen 4 en 13 van het EVRM geschonden zouden zijn.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit als ook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In de mate dat verzoekster in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met haar (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoekster, rekening houdend met haar profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoekster de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die haar worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Blijkens de bestreden beslissing werd vastgesteld dat verzoekster zwanger was en enkele medische problemen heeft. Er werden, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoekster steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van haar verzoek:

“Uit de dossierstukken van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ), met name de Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ dd. 05/12/2022 en beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 16/05/2023, bleek immers dat u zwanger was. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal pas ingepland enkele maanden na uw bevalling.

Op 16 juni 2023 bent u bevallen van uw dochter en het persoonlijk onderhoud vond plaats op 31 augustus 2023. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u nog eens gevraagd of u zich fysiek en mentaal goed voelde om het interview af te leggen, waarop u bevestigend antwoordde. Ook werd er rekening gehouden met het feit dat u borstvoeding geeft (notities persoonlijk onderhoud dd. 31/08/2023 (hierna NPO), p. 3-4).

Uit de dossierstukken van de DVZ blijkt verder dat u enkele medische problemen hebt. Zo verklaarde u sinds uw reisweg te lijden aan een nier infectie, long infectie en hartproblemen (verklaring DVZ dd. 05/12/2022, en NPO p.3). Op het CGVS verklaarde u hieromtrent dat u hiervoor behandeld wordt in België, dat u zich fysiek oké voelt en dat deze medische problemen verder geen impact hebben op uw mogelijkheden om deel te nemen aan de procedure (NPO p. 4)."

Verzoekster meent in het verzoekschrift dat op het ogenblik van het verhoor in werkelijkheid geen rekening werd gehouden met eventueel bijzondere procedurele noden terwijl verzoekster "een fragiel profiel" heeft en veel meegemaakt heeft. Zij voert aan dat verweerder rekening had moeten houden met de psychologische moeilijkheden die daarvan het gevolg zijn.

Verzoekster beperkt zich echter tot deze loutere stellingen en licht niet toe op welke wijze de haar geboden steunmaatregelen tekortschoten of welke steunmaatregelen dan wel/nog genomen hadden moeten worden. Verzoekster legt overigens ook geen attesten neer die deze vermeende fragiliteit of psychologische moeilijkheden staven en verzoekster toont niet aan dat haar mentale staat haar verhinderde coherente verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekster in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoekster heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

5. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen enkel document neerlegt ter staving van haar identiteit, herkomst of levensloop. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet nochtans verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Dit geldt des te meer in hoofde van verzoekster omdat zij de bestreden beslissing ongemoeid laat waar deze stelt: *"Deze verklaring wringt echter met uw eerdere verklaring dat de reden waarom u geen documenten heeft, is omdat u zogenaamd slechts uit een dorp afkomstig bent. Zalambessa kan met haar circa 10.000 inwoners (zie landeninformatie) echter bezwaarlijk nog als een klein dorp worden beschouwd. Indien u werkelijk in Zalambessa bent geboren, is het niet onredelijk te verwachten dat u hier iets van documenten zou hebben gehad of kan voorleggen. Immers blijkt dat uw partner T.B.T., die eveneens een in Zalambessa is geboren, wel een geboorteakte in zijn bezit heeft en ook verschillende schoolcertificaten kon voorleggen."*

6. Verzoekster verklaart Ethiopië te zijn ontvlucht toen de oorlog uitbrak in Zalambessa, Tigray-regio, waar zij geboren zou zijn en voor haar vertrek verbleven zou hebben.

6.1. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoeksters beweerdelijke Tigray-herkomst of haar verblijf in de Tigray-regio, omwille van de volgende vaststellingen:

- Verzoekster legde wisselende verklaringen af over waar zij werd geboren: eerst stelde zij geboren te zijn in een dorp genaamd Aliyu Ager, Shewa Robit, Amhara-regio (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 7), om dan daarna te beweren dat zij in Zalambessa, Tigray-regio, geboren werd (notities, p. 7).
- Verzoekster verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij tot haar zeven jaar in Zalambessa verbleef, terwijl uit haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat zij aangaf dat zij meteen na haar geboorte naar Shewa Robit, in de Amhara-regio verhuisde (verklaring DVZ, vraag 10).
- Verzoekster blijkt nagenoeg onwetend over haar beweerdelijke geboorteregio, Zalambessa. Zij kon geen enkele herinnering weergeven, terwijl zij daar volgens haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud nog zeven jaar gewoond zou hebben en haar familie er nadien nog steeds woonde (notities, p. 13). Waar in het verzoekschrift louter gewezen wordt op haar beperkt verblijf in Zalambessa, wordt opgemerkt dat dit verzoeksters geheel gebrek aan enige kennis over haar

beweerdelijke geboorteregio niet kan verschonen. Dienaangaande wordt benadrukt het in de eerste plaats aan verzoekster toekomt om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. Er wordt overigens geen verregaande kennis verwacht, zoals het verzoekschrift lijkt te impliceren, doch wel enige herinnering aan elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld.

- Verzoeksters versie van de feiten aangaande haar verblijfplaats voor haar vertrek uit Ethiopië zijn niet eensluidend: tijdens het persoonlijk onderhoud vertelde zij dat zij haar familie ging bezoeken in Zalambessa en er minstens een week zou hebben verbleven (notities, p. 17), terwijl zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet noteren dat zij voor haar vertrek ongeveer een maand in Zalambessa had verbleven op familiebezoek.
- Verzoeksters verklaringen over haar reisroute van Aliyu Ager naar Zalambessa in de Tigray-regio zijn onaannemelijk vaag en geenszins doorleefd.
- Haar beschrijving over hoe zij het uitbreken van de oorlog in Tigray beleefde en de vluchtroute die zij hierna heeft afgelegd, kan allerm minst overtuigen. Dat deze feiten dateren van oktober 2020, dat deze vlucht *“bijzonder traumatisch”* was en dat haar vlucht geen sightseeing betrof, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan verzoeksters uiterst vage en geenszins doorleefde verklaringen niet verschonen. Waar kan aangenomen worden dat de vlucht uit Zalambessa na de uitbraak van de oorlog misschien chaotisch was, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, kan niet worden ingezien waarom dit verzoekster zou verhinderen om haar eigen beleving en ervaringen van toen enigszins geloofwaardig weer te geven.
- De verklaringen van verzoekster over haar verdere reisroute uit Tigray samen met haar partner T.B.T. zijn op verschillende punten tegenstrijdig met de verklaringen van T.B.T..
- Verzoeksters verklaringen over haar vertrekdatum uit Ethiopië zijn tegenstrijdig: tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde verzoekster Ethiopië te hebben verlaten op 27 februari 2021 (20 yekatit 2013 Ethiopische kalender) (notities, p. 6, 17, 20-24), terwijl zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij Ethiopië verliet op 12 juni 2021 (05/10/2013 Ethiopische kalender). Dat een *“eventuele vergissing in de datums alleszins niet pertinent is”*, zoals het verzoekschrift voorhoudt, kan geenszins worden gevolgd, daar van verzoekster wel degelijk coherente verklaringen kunnen worden verwacht met betrekking tot een essentieel element van haar relaas zoals haar vertrekdatum. Ook verzoeksters partner T.B.T. legt overigens wisselende verklaringen af over hun vertrekdatum uit Ethiopië.

6.2. Waar in het verzoekschrift wordt aangehaald dat de incoherenties in data te wijten zou kunnen zijn aan *“dat zij ofwel verkeerd begrepen werd, ofwel zich verkeerd heeft uitgedrukt”* dan wel dat mogelijk de omrekening van kalender één en ander veroorzaakt kan hebben, wordt opgemerkt dat dit loutere hypothetische excuses betreffen die de talrijke en voortdurende inconsistenties in verzoeksters verklaringen niet kunnen verklaren.

6.3. Hoe dan ook blijkt uit geen enkel aspect dat men verzoekster in Ethiopië zou identificeren als Tigray zijnde, laat staan dat zij hierdoor problemen zou ondervinden: verzoekster spreekt geen Tigrinya en zij woonde het grootste deel van haar leven in de Amhara-regio, waar zij ook naar school ging en waar zij een vaste verblijfplaats had. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de naam van verzoekster haar al als Tigray identificeert, kan dit geenszins zomaar worden aangenomen, aangezien verzoekster zelf tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij in Tigray niet geïdentificeerd zou kunnen worden als een Tigray (notities, p. 25).

6.4. Gezien aldus geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters Tigray-afkomst, zijn de verdere verwijzingen in het verzoekschrift naar de hiermee beweerdelijk gepaard gaande risico's en de situatie voor Tigreeërs die terugkeren naar Ethiopië, niet dienstig.

7. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië omdat zij tijdens haar verblijf bij haar grootouders in de Amhara-regio het slachtoffer was van een gedwongen huwelijk.

7.1. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoeksters verklaringen hieromtrent, gelet op de volgende vaststellingen:

- Bij de Dienst vreemdelingenzaken vermeldde verzoekster niets over dit beweerde gedwongen huwelijk. De uitleg in het verzoekschrift dat verzoekster dit niet vertelde omdat het niet de reden van haar vlucht was, is niet dienstig. Verzoekster werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken immers uitdrukkelijk gevraagd naar haar burgerlijke status en of zij gehuwd was (verklaring DVZ, vraag 14-16). Bijgevolg had verzoekster het toen moeten aangeven, zelfs indien ze het niet als de reden voor haar vlucht zag. Bovendien vertelde verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel in algemene termen dat *“Veel vrouwen worden ook verkracht in Tigray, door de Ethiopische soldaten, ook veel gedwongen huwelijken en geen onderwijs voor ons”* (vragenlijst CGVS, vraag 3.7), maar liet zij haar beweerde eigen gedwongen huwelijk onvermeld. Het feit dat verzoekster heeft nagelaten dit te noemen, wijst op de onwaarachtigheid ervan.
- Verzoeksters partner in België, T.B.T., bleek niet op de hoogte van het beweerde gedwongen huwelijk (notities T.B.T., p. 12). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster getraumatiseerd was door het gedwongen huwelijk en het logisch is dat zij het er niet met haar partner over gehad heeft, wordt opgemerkt dat verzoekster zelf verklaarde dat haar partner hier wel van op de hoogte was (notities, p. 17).
- Verzoekster bleek onaannemelijk onwetend over de man die zij diende te huwen (notities, p. 13,14) en over de reden waarom haar grootmoeder deze jongen had uitgekozen (notities, p. 14).
- Verzoekster kende de precieze datum van haar huwelijksdag niet (notities, p. 14).
- Het is niet aannemelijk dat verzoeksters ouders niet op het huwelijk aanwezig waren en volgens haar verklaringen zelfs niet op de hoogte zouden zijn van het huwelijk (notities, p. 15-16), terwijl zij anderzijds aangaf dat de ouders een belangrijke rol spelen in dergelijke gearrangeerde huwelijken (notities, p. 14-15).

7.2. Verzoekster klaagt in het verzoekschrift aan dat verweerder een onjuiste appreciatie maakte van de traditie zonder enig objectief onderzoek te doen naar de problematiek van de gedwongen huwelijken in Ethiopië. Hieromtrent kan enkel worden vastgesteld dat verzoekster er niet in slaagt om middels haar verklaringen of enige stukken aannemelijk te maken dat zij gedwongen werd te trouwen.

De bewijslast rust in beginsel bij de verzoekster om internationale bescherming zelf. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksadren te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

8. In het verzoekschrift wordt gesteld dat het relaas van haar partner wel geloofwaardig bevonden werd terwijl zij samen reisden. Dienaangaande wordt benadrukt dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

Het feit dat verzoeksters partner erkend werd als vluchteling, op eigen individuele gronden, geeft verzoekster niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en *in concreto* te worden beoordeeld. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In het verzoekschrift wordt meermaals benadrukt dat verzoeksters partner T.B.T. en dochter A.T. erkend werden als vluchteling. Verzoekster gaat er aan voorbij dat het verweerder binnen zijn declaratieve opdracht,

en de Raad binnen devolutieve werking van het beroep, enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan indien aan een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 vervatte voorwaarden voldoet, toch internationale bescherming zou worden verleend.

Het beginsel van de instandhouding van het gezin van personen die internationale bescherming genieten is verankerd in artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU. Dit artikel legt de lidstaten op om hun nationale recht zodanig in te richten dat bepaalde gezinsleden van iemand die internationale bescherming geniet, en die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, aanspraak zouden kunnen maken op de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot tewerkstelling of opleiding (zie HvJ, 4 oktober 2018, *N. R. K. Ahmedbekova*, en *R. E. O. Ahmedbekov*, nr. C-652/16, punt 68).

De Raad stelt te dezen vast dat noch artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU noch enige interne of internationale rechtsnorm voorschrijft dat aan de familieleden van een persoon die internationale bescherming geniet hetzelfde statuut moet worden verleend dan aan deze laatste.

9. Waar in het verzoekschrift wordt geciteerd uit landeninformatie aangaande de (humanitaire) situatie in Ethiopië en de risico's voor terugkeerders uit het Westen, wordt opgemerkt dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

10. Wat betreft de verwijzing in het verzoekschrift naar "*oppositie-activiteiten die onder meer in België plaatsvinden*" en die een terugkeer zouden bemoeilijken, dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen eerdere melding maakte van enige oppositieactiviteiten vanuit Europa. Evenmin legt zij enige stukken neer die dergelijke activiteiten zouden aantonen.

11. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas aangaande het gedwongen huwelijk, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over haar reisroutes, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen over haar gebrek aan kennis en het poneren van een vrees voor vervolging omwille van haar Tigray-etnie die echter niet wordt aangenomen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er in Amhara actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt met de citaten in het verzoekschrift uit landeninformatie geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Waar in het verzoekschrift wordt beweerd dat het huis van haar grootouders is afgebrand, dat zij als alleenstaande vrouw zal terugkeren alsook dat seksueel geweld wijdverbreid voorkomt in Amhara, wordt te dezen niet concreet aangetoond noch aannemelijk gemaakt dat deze omstandigheden een dermate verhoogd risico met zich zouden brengen dat verzoekster persoonlijk het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS